

בתי המשפט

תפ"ח 17959-01-10

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 4.9.11

<u>המאשימה</u>	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הדס פורר ג ד	<u>בענין:</u>
<u>הנאשמת</u>	ענת קם ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן עו"ד איתן להמן עו"ד חיים יצחקי	

נוכחים: עו"ד פורר מטעם המדינה
 הנאשמת וב"כ עו"ד פלדמן, יצחקי ולהמן

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

פרוטוקולהמשך טיעונים לעונשעו"ד פלדמן:

מבקש להוסיף מספר דברים.
 נשאלה הרבה פעמים השאלה, מה הקשר בין אי הסדר ששלט בלשכת אלוף הפיקוד עם דגש לאי סדר ושמירה ואבטחת חומרים סודיים, ובין מעשי הנאשמת. החקבר האחד שניתן, הוא קלות הדבר. העובדה שלקייחת המסמכים בדרך שבה לקחה אותם הנאשמת היתה למעשה מעשה קל, הן מבחינה טכנית והן מבחינה שלא היתה מוקפת כמו כל חיילת או חייל אחרים, בעיניים מפקחות, שיכלו על נקלה למנוע את המעשה.
 התשובה השניה, שלא אופיינית לי ורציתי לומר אותה, ואני חושב שהיא נכונה, שמענו אותה מפיה של הנאשמת בעדותה. היא אמרה, ואני מצטט מהזכרון, כי אילו היתה שולטת במקום משמעת וסדר, לא היה עולה אפילו בדעתי לעשות את המעשה הזה. אחרי שחשבתי על המשפט הזה, ראיתי שיש פה הרבה מן האמת. חיילים מתגייסים למערכת צבאית מתוך מערכת אורחית שהיו קודם לכן, תלמידי תיכון, שובבים, כמעט ללא משמעת, סדר, כבר יצאו למעשה מעול המשמעת של הוריהם, הם אחרי מבחני בגרות, בקיצור, לתקופה של בעצם הסרת עול והצבא, כל צבא בעולם, מודע לדבר הזה. ולכן ההקפדה, לכאורה הטריטוריאלי, על צחצוח פעילים, הכוונה, בגדים מוסדרים, המשמעות שלה היא בעצם להטמיע בחייל, בעיקר זה שנמצא בתקופת שירותו ההתחלתי, שהנה חלפה מסגרת אחת ונורמות אחרות והתחלפה במערכת טקשה, לפעמים שנוקשותה איננה מובנה לחייל ואפילו הוא מנסה להתמרד כנגדה. אני זוכר את עצמי בתקופת

בתי המשפט

תפ"ח 17959-01-10

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
כב' השופטת מרים דיסקין
כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 4.9.11

- 1 השירות הראשונה, למה אני צריך לחקפיד על סידור מיטה, כפי שהצבא מבקש. אבל בדיעבד אתה
2 מבין, שכך למעשה מחדירים בחייל את העובדה שהוא נמצא עתה במערכת היררכית, שאין זה
3 מתפקידו, וזה הדגש, לערער ולחלוק על הפקודות. הוא לא צריך להבין מדוע כך צריך לסדר את
4 המיטה או אחרת, מדוע כך צריך לנעול נעליים או אחרת וכו'.
- 5 ברגע שחיילת, כמו הנאשמת, עובר לאחר טירונות קצרה, כמו שאמרת חברתי, הדגש בעבירה
6 שהברתי ציינה הוא דגש נכון, בעיקר לאחר שהסרנו מהעבירות את אלמנט הריגול במשמעותו
7 הרגילה של המילה. מדובר ברשלנות, מזדבד בזלזול, המדובר ביחס לא רציני לאופן שבו הצבא נתן
8 בה אמון.
- 9 אני אומר, וזו הנקודה שאפשר לקבל אותה או לא, שכאשר חיילת נכנסת למסגרת, שכלשונה של
10 הנאשמת שאומצת על ידי כב' השופט המר, מסגרת של הפקודות ופריצות, אותם יסודות וערכים
11 שהצבא נשען עליהם והם למעשה מהווים את המסד של האמון שהיא נוטת בחיילי, המסד הזה
12 הוא פגום, רעוע והמסד הזה תרם תרומה לא מבוטלת לכיצוע העבירה.
- 13 משום שאם בימי"ש התרשם, ואני מקווה שכך, שהנאשמת לא התכוונה לפגוע בבטחון המדינה וגם
14 אינה מואשמת בכך, גם לא התכוונה לפגוע במוסדות ובערכים חיוניים של המדינה, אין לה את זה
15 לא באופי ולא בהתנהגות ולא באופן שבו ביטאה את הדברים כך בימי"ש, נשאלת השאלה,
16 שהתשובה עליה אולי לא ניתנה במלואה ועלינו לחפש אחריה, מדוע ביצעה את אותו מעשה
17 שאפשר לקרוא לו נואל ואפשר לקרוא לו מזלזל ואפשר לקרוא לו רשלני או בכל שם שהוא. כפי
18 שנאמר כאן, אכן מניע אינו יסוד מוסודות העבירה, אבל הוא גורם משפיע ביותר בשאלת העונש.
19 העונש בוחן, אם אפשר לומר, את הרע המוסרי של הנאשם כפי שהתבטא בעבירה. האם, לדוגמה,
20 אותו אדם גנב משום שהוא רעב וחסר או אדם שהחמדנות העבירה אותו על דעתו והוא הוסיף,
21 כמו שיש מקרים רבים כאלה, עוד ועוד לעושר ולשפע שהיו נחלתו גם בלי זה.
- 22 לכן, אין לי ספק שבבוא בימי"ש לקבוע את עונשה של הנאשמת, ישאל עצמו את השאלה, מה הניע
23 אותה. וככל שהתשובה תהיה שאין מדובר באיזשהי אידיאולוגיה מזיקה, איזשהו סיכון שנובע
24 מהנאשמת, שמחייב סגירתה מאחורי סורג ובריה לתקופה ממושכת, כבקשת התביעה, כך אני
25 מקווה יהיה העונש על צד חקל, על הצד שרואה באופן ברור את מי שעומדת בפניו.
- 26 אמרתי, ואולי לא הדגשתי מספיק, ואיני מביא פסיקה ידועה, החוק קובע אמות מידה עונשיות
27 שונות לאנשים צעירים, משום שהחוק יוצא מתוך ההנחה שהיא ברורה ומובנת לכל, שאנשים
28 צעירים מבצעים לעיתים עבירות, ולפעמים קשות ואפילו חמורות, גם משום שאישיותם טרם
29 נתגבשה וגם כדי לא לפגוע פגיעה אנושה במהלך חייהם לעתיד. איני מתחייב שבימי"ש יהיה שותף
30 לתחושה שלי, לי אין ספק שהנאשמת צפויים לה חיים של מעורבות בקהילה, מעורבות חיובית,
31 חיים של תרומה, חיים שבהם היא תהיה אזרחית חוקית, לגיטימית, שאין נשקפת ממנה כל סכנה.

בתי המשפט

תפ"ח 17959-01-10

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
כב' השופטת מרים דיסקין
כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 4.9.11

1 הדגש שחברתי-שמה, לכאורה, על האלמנט האידיאולוגי שאכן מופיע גם בכתב האישום, מטרתו
2 להדליק בפני ביהמ"ש נורת אזהרה. משום שהדברים הללו יודעים ומשום שהפסיקה קבעה, כי
3 אותם עבריינים אידיאולוגיים, לפעמים אין להם תקנה. אותה אידיאולוגיה ממשיכה ומפעמת
4 בנפשם. זה לא המקרה. הנאשמת אמרה, הייתי במעצר בית והיה לי מספיק זמן לחשוב על הדבר.
5 התבגרתי, אני רואה את הדברים לאחור עכשיו. ואמרה את שאמרה, הן ביחס לאידיאולוגיה והן
6 ביחס לטיפשות שבמעשהי.
7 אני מבקש שהדברים הללו ינתן להם משקל רב בעוונתה של הנאשמת לא יהיה כזה שבעצם יפגע
8 בה פגיעה כזו שלא תאפשר לה לחזור לתפקוד מלא, חיובי ולתת מוצא וביטוי ליכולות הקבלתי
9 מבוטלות, שאפילו עדותה כאן מצביעה עליהם.
10 אני מגיש חמישה פסי"ד שניתנו במקרים דומים, קלים וגם חמורים יותר. בין פסה"ד קיימים גם
11 איזכורים של אידועים בקטעי עיתונות שלא הגיעו אפילו להליך משפטי. תנו לדבר את המשקל
12 הנכון.

עו"ד פורד:

15 לא מסכימה שיוגשו קטעי עיתונות. איננו יודעים מה המקרים שמופיעים בהם ומה הפרטים, על
16 איזה מסמכים מדובר ועל מה מדובר. זה איננו ראייה למאומה.

עו"ד פלדמן:

19 ביהמ"ש יתן לזה את הערך שימצא לנכון לתת. איננו רואים את הדברים האלה כעיקר.

עו"ד להמן:

22 כפי שהבטחתי לביהמ"ש, ערכתי את דברי בכתב, ואני מגיש אותם. אטען בעל פה, אך אין צורך
23 להקליד. כמוכן שאם ישאלו שאלות, הדברים שאענה יוקלדו.

עו"ד פורד:

25 אני מבקשת להעיר לגבי קטע הדברים מעמ' 4 עד עמ' 9 לדברים שכתב עו"ד להמן – לא הוגשה
27 תוו"ד מומחה נדנית מטעם ההגנה. חלק ניכר מהטענות שחברי טוען הוא אינו המומחה, עם כל
28 הכבוד. הוא לא יכול לבוא במקום מומחה. הדברים שצוטטו מפי המומחה של התביעה – בסדר.
29 אך אינו יכול להעיד ולהגיד שזה מוגזם. המומחה נחקר 4.5 שעות ואף פעם לא אמרו לו שהוא
30 מגזים.
31

בתי המשפט

תמ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים זיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 4.9.11

1 עו"ד להמן:
 2 הדברים שאני אומר הם דברים שאמר המומחה. מותר לי להעריך את הדברים: גם בימ"ש לא
 3 מחוייב לאמץ את כל דברי המומחה. נכון, איני מומחה.
 4 לשאלת בית המשפט אם הטיעון שלי לגבי כך שחלקם של המסמכים סווג ב"תור" כ"סודי ביותר",
 5 והנאשמת התייחסה לתוכן המסמכים והעתיקה רק את אלה שפוטנציאל הנזק שלהם קטן יותר,
 6 אני משיב שאיני טוען, וגם הנאשמת לא טענה זאת, שעשתה את הסיווג הזה. היא אמרה לא פעם
 7 ולא פעמיים בתשובה לשאלות חברתי, שבחיצות כפתור העבירה את כל המסמכים ולא סיננה כלל
 8 אותם. לטענתי, אם בימ"ש מכליל בגדר שיקולין, כפי שציננה חברתי ולכן הגישה את חו"ה"ד, את
 9 החומרה שהוא סבור שיש לתת לאותם מסמכים ספציפיים, אני מתייחס אל הנאשמת לא כאל
 10 מומחה. אני מצביע על דברי עדות המומחה שמצביעים על סיווג יתר. אני אתן פרשנות מסוימת
 11 וההחלטה היא בידי ביהמ"ש.
 12

13 עו"ד פורד:
 14 חברי נותן חו"ה"ד מומחה. לא מדובר בשם המבצע אלא בסגנון המבצע וסגנון הדברים. מה שחברי
 15 אומר הם דברים של מומחים, וזאת בהתייחס לאמור בעמ' 3 לסיכומי עו"ד להמן.
 16 אני מתנגדת לכל הדוגמאות שחברי נותן, הוא אינו יכול גם להעריך אותם.
 17

18 עו"ד להמן:
 19 אפשר למחוק את ענין הפוליגרף מהדברים הכתובים.
 20 בדיון הקודם חברתי טענה שחיכו שבלאו יצא לחו"ל, ואז עצרו את הנאשמת ולא שיתפו אותה
 21 מכאן ואילך במשך חודשים ארוכים בנסיונות מירדף אחרי בלאו ואיך להתזיר אותו לארץ. כאשר
 22 במשך 4 חודשים יש איסור פרסום ואיש לא יודע מהפרשה, והנאשמת משתפת פעולה. ברגע
 23 שנחשפה הפרשה וראש השב"כ אמר שהעיתונאי מסרב להחזיר את המסמכים, ומדובר בפגיעה
 24 אימה בבטחון המדינה, הנאשמת אמרה שהיא מוותרת על החסיון שלה. באותו יום מסרה תצהיר
 25 ועם פרסום הפרשה החתמנו את הנאשמת על הסרת חסיון. איני יודע למה לקח עוד מספר חודשים
 26 להחזיר את אורי בלאו לארץ. לכן אני מבקש לזקוף את הדברים האלה ליכות הנאשמת.
 27 הנאשמת כמעט 21 חודש במעצר בית מלא ממש, בלי יציאה אחת. מתוך 21 חודש 14 תודש בלי
 28 שעת התאורדות מחוץ לבית: מאז הכרעת הדין – פברואר – מדובר ב- 3 יציאות פעמים בשבוע
 29 מדוחות של שתיים בליווי.

123

בתי המשפט

תפ"ח 17959-01-10

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 4.9.11

1 יש אבסורד, העבירה המחוקקת – המסירה של המסמכים הפכה היום לעבירה של מסירת חומר
 2 חסוי ולא ריגול. החוק מנסה לתקן את העיוות, שגם אם מישהו מחזיק ללא כוונה לפגוע במדינה
 3 לא יורשע בריגול.
 4 הנאשמת מעוניינת לומר מספר דברים, למרות דבריה הקודמים.
 5

הנאשמת

6
 7 אני מודה לביהמ"ש על הזכות לומר את דברי. אמרתי את כל מה שהיה לי להגיד מבחינת עובדות
 8 בחקירה ראשית ונגדית, אפילו שלחבנתי יכולתי להימנע מההליך הזה. חשוב לי, בנימה יותר
 9 אישית להגיד, שלמרות טענות שהועלו פה, החרטה שלי איננה למראית עין ולא לצורך כלשהו, היא
 10 כנה ואמיתית. המעשה שעשיתי לא צריך היה להיעשות ואני מתחרטת. אני חושבת גם שמעשה
 11 כזה ראוי לענישה, יחד עם זאת אני מדברת מהתחושה האישית שלי, אני נענשתי על המעשה שלי.
 12 המשפחה שלי נענשה על מעשי ואני חושבת שהמחיר הזה מספיק. כמובן שאכבד כל החלטה של
 13 בימ"ש בענין זה.
 14
 15

החלטה

16
 17
 18 נדחה למתן גזר דין לתאריך שיודע לצדדים.

19
 20 ניתנה והודעה היום 4.9.11.

21
 22
 23 נורית אחיטוב, שופטת מרים דיסקין, שופטת רענן בן יוסף, שופט

24
25